

Izhaja vsak četrtek
n velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom

za celo leto 3 gld. — kr.

„ pol leta 1 „ 60 „

„ četrť leta — „ 80 „

Naročnina se pošilja
opravištvu v dijaškem
semenišču (Knaben-
seminar.)

Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste

prodaja knjigar Novak
na velikem trgu

po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo. —

Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrsti-
ce, če se natisne en-
krat 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

**Čestitim bralcem in prijateljem „Slov. Gospo-
darja“ naznanjamo, da se bo početkom drugega
polletja listu prilagala $\frac{1}{2}$ pole obsegajoča „Cerkvena
priloga“ vsak mesec po 2krat po odobroven sklepu
„katoliškega tiskovnega društva za Lavantinsko ško-
fijo“ dne 11. jan. 1879. Prva številka „Cerkvene
priloge“ izide 3. jul. t. l. Cena listu ostane dose-
danja, tudi takrat, ako se posreči dognati potroške še
za „Gospodarstveno prilogo“ o katerej reči se vršijo
razgovori s slavno kmetijsko družbo štajersko. Cena
polletna z dopošiljativjo po pošti vred znaša 1 fl. 60 kr.
četrťletna 80. kr. Gotovo najcenejši list na Sloven-
skem. Vabimo na obilno naročitev!**

Opravištvu.

Seidl se je vsakej kandidaturi odpovedal.

Marsikdo nam bo težko veroval, kar naslov
denešnjega vvodnega članka pravi. Seidl, silni
Seidl, večni kandidat nemškutarjev — in vsakej
kandidaturi odpovedati se, to je preveč, to je ne-
verjetno. Nam samim se je tako godilo, ko smo
prvič slišali, da je Seidl odložil kandidato, od libe-
ralcev in nemškutarjev kmetskega in slovenskega
volilnega okraja: Maribor, Slov. Bistrica, Konjice,
Slov. Gradec in Mahrenberg ponudeno mu. Ali
pred nami leži na mizi tiskani oklic, priložen ne-
deljskej „Marburger-Zeitung“ od 8. junija, kder
pravi: „kako je uže pred sklepom državnega zbora
bil sklenil nič več kandidirati na kmetih. Potem
so mu prijatelji (iz Slov. Bistrice) ponudili, naj
kandidira v mestni skupini, ali tudi to kandidato
je odbil. Vkljub temu so agitirali zanj. Zato je
zopet odločno zavrgel ponudbo in da zmešnjavam
pot zaprē, izreka še enkrat, da ga ni volja spre-
jeti kandidature ne v mestu pa ne na deželi, kar
jim je uže prej bil povedal. „Vendar naposled prosi
svoje prijatelje,“ naj trdno skup držijo in svoje
glase — popolnem iz misli pustivši njegovo (Seid-
lovo) osebo — dajo le tistemu kandidatu, katerega
bo postavil okrajni volilni odbor naše liberalne
stranke, ki se bo vendar enkrat sestavil (Bezirk-
wahlkomité, das doch wohl bald sich bilden dürfte).

Konrad Seidl“. Ob enem smo poizvedeli, da so
nemškutarski liberalci imeli v soboto shod ter so
marljivo popraševali: kdo je slovenski kandidat
g. baron Goedel? Ko so slišali, da ni vladin kan-
didat, ampak od Slovencev prostovoljno izbrani
in po natančnih razgovorih ž njim dne 29. maja
na volilnem shodu postavljeni kandidat, so rekli
„dobro, tedaj je vlada še zmiraj liberalna; mi smo
liberalci; držimo torej zopet skup; naj nas vlada
podpira!“ Ali povedalo se jim je, da pri teh vo-
litvah vlada ne stori za nobeno stranko ničesar,
stranke sen aj poskusijo same; katera je močnejša,
ta naj zmaga!“ Na to je baje Seidl djal: „Če je
pa tako, tedaj je moja kandidatura zapstoj (dann
ist meine Kandidatur aussichtslos).“ Tako tedaj,
dolgoletni po sili zastopnik Slovencev je sam od-
stopil od zopetne kandidature pri nas, to pa javno
in odločno v tiskanem oklicu!

Kedar nasprotni vodja ali vojvoda pred bitko
padne ali zgine, je zmaga do polovice uže pridob-
ljena. Jednako je tukaj. Slovencem je Seidlov od-
stop veliko zadostenje, liberalnim nemčurjem hud
udarec. Kajti takega ustrajnega, skušenega, silo-
vitega in brezobzirnega voditelja ne zmorejo več
med seboj. Slovenci pa bomo težko še kedaj v
teh okrajih dobili tolikega nasprotnika. Moža ni
rodila naša zemlja, prišel je k nam iz „Pemskega“.
Oženil se je v Mariboru bogato, stopil kot še pre-
cej korenjaški stotnik v penzijo, se naselil v Kamci,
kder je postal župan. Kmalu se je poprijel poli-
tičnega delovanja ter je z znanim Bricem Brand-
steterjem v zvezi veliko let Slovence „martral“ in
se jim za poslanca vsiloval. Stirikrat je zmagal
vselej po strašansko siloviti volilni borbi. Večkrat
je prišol do tepežev. Premagal je l. 1867 g. dr.
Dominkuša, l. 1869. dr. Srneca in dr. Radaja
l. 1871. profesorja Šumana in dr. Radaja in leta
1873 profesorja J. Pajka. Postal je državni in
deželni poslanec, načelnik okrajnega zastopa. Bil
je župan v Kamci, šolski nadzornik itd. sploh skup
je imel 15 častnih služeb. Stal je na vrhuncu svoje
slave in upliva. Slovence je mislil da je za vselej
potlačil. Toda varal se je. Slovenci smo bili sicer

premagani pri volitvah, ali potlačeni še nikakor ne. Iz vsake volitve prišli smo domov bolj razjarjeni in bolj odločni za boj. Delovati smo začeli, kder in kolikor se je dalo, in vse porabili, da bi si pri bodočih volitvah zagotovili zmago. Svesti si, da je pravica na naši strani, prepričani, da se borimo za najsvetejše reči, za svoj obstanek, upali smo trdno na zmago ter potrpežljivo čakali bolj-
ših, milejših nam dni. Ti so res prišli. Neugodne razmere, kojih ne gre v javnost spravljati, so Seidla potisnole iz posestva v Kamei. Krvava sodnija celjska mu je pograbila najmočnejšega zaveznika Brandstetterja. Pri volitvah 1. 1876. je bila desna njegova roka, znani Wretzel premagan od g. dr. Radaja. Slovenci smo v 10 letih stopili zmagonosni na volišče, da se je vse čudilo. Lani je prišla na Seidla vrsta. Moral je hudo propasti, čeravno je imel na strani sokandidata mogočnega načelnika politične gosposke v okraju. Seidl je v mariborskem okraju dobil 50, v slov. bistriškem 18 in v št. lenartskem 3, sploh od 202 glasov samo 71. Letos se je zanašal prvič na to, ker pri volitvah za državni zbor odpade v tem okrogu št. lenartski okraj in pristopi konjiški in mahrenberški, drugič na to, da bomo Slovenci za kandidata postavili kakega kmeta, mešnika, dohtarja ali notarja, zoper katere bi zamogli nemčurski liberalci po svojej navadi laglje udrihati in uspešniše agitirati. Toda Slovenci jim te ljubavi nismo skazali. Postavili smo namreč za kandidata svojega rojaka g. barona Goedela, ki je gledé svoje osebne odličnosti, vsestranske poštenosti, zvedenosti in upliva celó našim nasprotnikom nedotakljiv. Prejšnji krič zoper mešnike pri ljudeh ne zda več, tatermana „o trganju Štajerske“ se nihče ne boji in naposled so se pravi Nemci pri nas, posebno v Mariboru, navolili večnega ravsa in kavsca med nemškim in slovenskim prebivalstvom. Želijo miru in začenjajo pravičnejše soditi o Slovencih. To je razvidno iz liberalne „Marburger-Zeitung“. Ta list je zadnja leta Seidlijance začel precej popuščati in nasvetuje za porazum med Slovenci in Nemci v narodnih zadevah posebno razsodnistvo 6 mož, izbranih do polovice iz nemških in do polovice iz slovenskih deželnih poslancev. Nasvet je posnet iz tako imenovane Kremžirske ustave od 1. 1848. To nam je prva prijazna beseda mariborskih Nemcev! Slovenci nje ne bomo pozabili. S pravicoljubnim Nemcem se da pogajati, s nemčurjem, s človekom, ki hoče nas iztrebiti, narodno uničiti, po sili v Nemce premesiti, pa nikdar in nikoli ne! Ako še dalje pomislimo, da pri teh volitvah vladini uradniki ničesar ne storijo za nemškutarje, bilo je Seidlu lahko razvidno, da je njegova kandidatura zapstoj (aussichtslos), propad gotov. In torej je modro storil, da je še pred volitvijo odložil kandidaturo in odstopil. Slovenci smo tega se vé da veseli in želimo gospodu Seidlu srečen pot! Z Bogom!

Najhujši nasprotnik je torej odpravljen. Slo-

venska trajnost in složnost je dosegla nepričakovano zmago. Vendar zaradi tega ne smemo rok križem držati. Nihče izmed nas še ne vé, koga bodo sedaj nemčurji nam nasproti postavili. Tudi ni nemogoče, da bodo vendarle g. Seidla po sili kandidirali. Bodimo torej oprezní. Pripravljajmo se, kakor na najhujšo volilno borbo. Potem bo naša zmaga ne samo gotova, ampak tudi sijajna in odločilna za vso bodočnost.

Gospodarske stvari.

Kako se morejo lahko podgane poloviti.

M. Vzame se sod polovnjak, kateremu se je jedno dno izvzelo. Sod se postavi po konci, na dno mu se postavi jedna zidna opeka in sicer po konci. Noter se vlije vode toliko, da opeka morda za prst iz vode moli. Na mesto gornjega dna se sod pokrije z lepenko, to je z debelim papirjem, ki se je pa na sredini križem prerezal tako, da se krajci lahko pod celó majhno težo nderó. Na njihovo sredino se položi in pritrdi kaka vaba, postavim kos pečenega špeha. Sod seveda se postavi na kraj, kder podgane najbolj gospodujejo. Ob sod se nasloni ozka deskica, da more podgana po nji na njega splezati do vabe. Večidel ni treba dolgo čakati, že pride podgana vabljená po duhu pečenega špeha, vzdiguje nos na vse štiri vetre in kmalo se ji začne sanjati, da prihaja duh iznad soda. Začne tekati okoli in ko ne najde druge poti, ajd po nastavljeni deskici gori, odkoder ji žegeče vabljeni duh v nos. Brž pa, ko se zapeljivi vabi bliža, telebi v globčino soda v vodo in zdaj je prvo in poglavitno njeno prizadevanje, da splava na rob iz vode moleče opeke. Kmaló prileti druga in tudi to zadene ista osoda, ko prvo. Zdaj pa se začne boj v sodu za prostorček subega roba opekinaga na smrt in življenje. Slabejša utone v vodi. Civiljenje in ropot privabi poslušavcev in gledavcev, katerim pa ravednost in sladkoritnost kmalo isto osodo napravi, ko prvima dvema. Tako se nalovi tega mrčesja mnogo in za gledavca na prav vesel način.

Odbiti in odlomljeni rogovi goveje živine.

M. Odbije ali zlomi se govedi rog najprej pri tako imenovanem vretencu, redkeje pri korenini. Če se rog pri vretencu odkrhné, kri nič ne teče in le meseni delki, kateri rog obdajajo, in pa koža je več ali manj ranjena. Taka rana lahko celi, posebno, če se večkrat z žajfnico ali mijilnico t. j. vodo, v kateri je nekaj žajfe ali mijila raztopljenega, lepo izmiva. Tudi se morajo vsi delki sežganim in v prah stolčenim galunom potrositi. Če pa je rog s korerino vred iztrgan, takrat rana močno krvavi. Da se kri ustavi, je najboljšé, če se krvaveča žila nekoliko stisne. Zamaši se rana s pajčevino. Ovijó se potem s koscem ne prekratnim platna vsi odrti delki in potem se

to platno ali okoli drugega roga ali okoli čeljusti tako priveže, da precej močno na krvaveče žile tišči. S to obezo se živinče pusti 24 ur stati, tudi se mu ne da brž jesti, da žvekajé žile ne razžene in kri zopet teči začne. Tudi se mora gledati na to, da živinče drgajé ob jasliah ali steni obeze ne odtrga. Ko bi bilo živinčetu, predno se mu je rana obezala, precej veliko krvi izteklo, se tega ravno ni treba strašiti, ker se s tem zabrani, da se možgani ne vnamó, kar se o takih prilikah, ko se rog odbije, lahko zgodi. Kajti možgani se gotovo pri tem več ali manj pretresejo. Tri dni potem, ko je rana nastala in se začne gnjojiti, se z mlačno vodo pajčevina in hodni ovitek razmoči in iz rane vzame. Ta se z mijilnico izmije in sežganim golunom potrosi. To se more pa vsaki dan ponoviti, dokler rana ne zaceli. Da živinče pri obezovanju in umivanju mirno stoji in drži, se mu mora s palcem in kazavnikom v nosnico seči in srednjo steno med nosnicama nekoliko stiskati.

M. Karpja reja slasti z ozirom na kmeta. Kmetovavec mora dan današnji vse žile napeti, da z marljivostjo, razumom in pametno obrnjenim denarjem pridelke poljske kolikor le more povzdigne, razno vodo pa več ali manj v nemar pušča. In vendar je čas, da se tudi na ta del mogočih njegovih dohodkov njegova skrb in pozornost obračati začne. Ni ravno najmanjši del dohodkov, ki si jih kmet iz vode more nakloniti, ako jo primerno porabi v to, da si v nji redi karpe. Že koj v prvi spomladi, brž ko se narava začne dramiti, prinese karp kmetu nekoliko dohodkov. Tu se lahko prodajajo dve—triletni karpi pa tudi taki, ki le za nasade za zarod služijo. Jeseni pa vrže karp, če je kmetu morda marsikteri drugih pridelkov ali popolnem ali vsaj z večino odrekel, zopet lepi denar. Skozi leto so ga strašile nevihte in vročina, moča in suša, pritiskali so njem skrbi in težave, nezgode in trudi, vsega tega ga karpja reja ne stoji in vendar se mu dobro izplača.

Sejmovi 16. jun. sv. Barbara pri Konjicah Celje, sv. Florijan na Lasnici, Gleisdorf, Lembah, Ruše, Pobrež ptujskega okraja, Planina, Nova Cerkev, Mozirje, sv. Vid pod Ptujem; 18. jun. Loka; 20. jun. Vitanje; 21. jun. Studenci nad Mariborom.

Dopisi.

Iz Maribora. (Baron Goedel — odlikovanja.) Bilo je l. 1872 sred jeseni, ko ima kmet dela na cente, da je vojni minister naenkrat 400 mož rezervistov domačega našega slavnega regimenta sklicati ukazal, da gredó daleč na Primorsko, tamošnjih salin čuvati t. j. naprav, kder se iz morske vode sol dela. Nevolja bila je med našimi kmeti občna. Za blagor Slovencev vselej uneti

naš deželni poslanec g. dr. Radaj je sklical župane v g. Goetzovo dvorano ter jim predložil prošnjo do ministerstva, naj bi se našim kmetom in njihovim sinom tokrat prizaneslo in nepovoljni ukaz preklical. Župani so se vé srca radi podpisali. Sedaj je pa previdni dr. Radaj premišljeval, kdo in kde bi se našel tak gospod, ki bi prošnjo pri ministrih tako podpiral, da bi kaj zdalo, da nebi, kakor se rado zgodi, vržena bila v papirni koš. Premišljeval je simotamo, naposled mu pride na misel g. baron Goedel. On je naš rojak, si misli, on je veljaven gospod, on ima sree za nas in móč pomagati; do njega se hočem obrniti. Sklenjeno, storjeno! G. dr. Radaj odpošlje od županov podpisano prošnjo slavnemu ministerstvu, gospodu baronu Goedelu pa napiše pismo, v katerem ga milo poprosi, naj se usmili in potegne za svoje slovenske rojake. Ko je g. baron pismo prejel, si ni nič dolgo premišljeval, ampak je hitro tekkel k vojnemu ministru in dosegl, da je ta uže odposlani ukaz preklical — 400 slovenskih vojakov, krepkih delavcev in podpornikov staršev, oskrbnikov rodbin ostalo je doma! Ta blagi čin priporočuje našim slovenskim kmetskim volilcem kandidata barona Goedela tako, da ni treba besedice postaviti. Boljšega kandidata ne najdemo. Njega hočemo izvoliti dne 2. julija za svojega poslanca! — Svitli cesar so za zasluge ob priliki bosenske vojske podelili odlikovanja večim osebam, ki zanimajo tudi bralce „Slov. Gospodarja“. Mariborski okrajni glavar g. J. Seeder je prejel vitežki križec Franc-Jozefovega reda, g. dr. Albert Leonhard v Mariboru zlato svetinjo s krono, g. dr. Mali in dr. Rak v Mariboru, Jožefina Žerjav v Celovcu zlato svetinjo, g. Linzler v Brežicah in zdravnik g. Medič v Sevnici srebrno svetinjo s krono, potem najvišje cesarsko priznanje mesto Maribor in Slov. Bistrica. gospa Katarina Pahnerjeva in gospa Ida Reiserjeva, baron Vay v Konjicah, zdravnik gosp. Urbaček v Mariboru, grajščak Sevniški in celjski okrajni glavar g. Haas.

Iz gornje-radgonskega okraja. (Volitve) Poštovani v urednik! Želji Vaši, naznaniti Vam, kako je kaj v našem okraju zastran volitve v državni zbor, rad ustrežem sledečimi vrsticami. Dozdaj še je v tej reči celo malo gibanja opaziti in bržčas bodo takrat volitve brez vse burke tekale. Lastna skušnja nas je naučila pameti. Zato zdaj že sprevidimo, kako velik je razloček med pravimi prijatelji kmetiškega stana in med lažljivimi preroki. Med prave prijatelje slovenskih kmetov štejem pa tebe ljubi „Gospodar“. Kolikokrat sem na lastna uha slišal praviti: „od onega časa, odkar sem na „Gosp.“ naročen, že vselej komaj čakam, da ga iz pošte dobim in po pravici zvem, kaj se na svetu novega godi, ter da se iz njega naučim to ali ono reč, koja bo mi na hasek in potrebo“. Take besede se med našim vrlim kmetiškim ljudstvom pogostem čujejo. Zato pa se tudi slobodno reče, da bodo

se naši gledé volitve tako ravnali, kako jih „Gospodar“ podučuje, in držali bodo se tudi za naprej svojega dozdašnjega državnega poslanca gosp. Hermana, kajti dobro vejo, če bi po takem šlo, kako g. Herman želijo, bi se s časom dače zopet tako znižale, kakor bilo je pred kakimi tridesetimi leti. Pa tudi to prav dobro vemo, da se kaj takega ne more obrnočki zgoditi, ker se strašansko veliki dolgi, v ktere so liberalci cesarstvo zakopali, ne bodo mogli v ednem letu zdatno znižati, če tudi enkrat obveljajo predlogi onih poslancev, kateri so bili s g. Hermanom vred dozdaž vedno v manjini. Če bodo se totokrat zbrali po večini taki poslanci, ki so s Hermanom enakih misli, tedaj smo si vesti, da se bar novi dolgovi ne bodo delali. Zato, ker to vse dobro vemo in znamo, bodemo dne 2. julija zložno s Ljutomerčani glasovali za onega moža, katerega nam narodnjaki v Gospodarju priporočajo, namreč za gospoda Mihala Hermana. Res je še v našem okraju par krtov, ki rovajo in rovajo, ali zapstoj se napijajo. Pokojni Špirk bil je prekanjen mož, ali zavoljo zagrizenosti proti vsemu, kar je slovenskega, nije nič opravil, kam manje pa še bodo opravili drugi naši ubogi nemčurčki, ki vsi vkup nemajo toliko v glavi, ko je on imel v peti. Na koncu še Vam naznamim, da je orehovski „pan-ernferaj“, kakor se pri nas pravi, že celo „tota“; kajti razumnejši med onimi, ki so bili poprej tudi za njega zauzeti, so sprevideli sleparijo, zato nečejo nič več o njem čuti, a gosp. vitez Hempl, ki ga je najbolj podpiral, nadajoč se, da bo orehovski „babji dohtar“ odličnemu narodnjaku, vrlemu g. Kukovcu tla podmolil ali nogo spodbil in njega v deželni zbor spravil, mu je tudi že davno hrbet obrnil, in kakor se čuje je g. Hempelju zdaj že prav žal, da se je med pleve mešal. In tako je tudi še pri nekterih drugih. Nemam nič proti temu, ampak odkritosrečno rečem prav dobro bi bilo, če bi imeli kmetiški ljudje na večih krajih svoja posebna društva, v katerih bi se pogovarjali o raznih rečeh, ki bi njim na hasek biti zamogle; ali prvo in najpoglavitejše pri tem je; imeti poštenega pametnega moža za voditelja, ne pa kake gole sebičnjake brez vere in domoljuba, ki se komaj živi kajhe branijo. Ali o tem drugokrat več!

Iz Sil pri Slov. Gradcu. Pretečeni mesec nam je tukaj nemila smrt pobrala jako pridnega posestnika, še le 29letnega g. Matijo Rudelna. Bil je miruljuben sosed, zvest prijatelj, posebno pa blagodušen dobronik ubogim in pomočnik sosedom, če je kateri zašel v kako potrebo. Ranjki je bil tudi vrl Slovenec in veren sin sv. matere kato-liške Cerkve. Prijatelji ga bodemo težko pogrešali, posebno pa zapuščena njegova bolena žena in dva še drobna otročiča. Bodi mu zemljica lahka! V Kotlah pri Pliberku na bližnjem Koroškem se je sin Tomaž Povšer (Gradišnik) na svojega očeta z odprtim nožem postavil ter mu zavalal mnogo ran. Sprla sta se zarad tega, ker je stari in var-čenju privajeni oče sinu očital zapravljivost. Sko-

raj ves les iz lepege gozda je sin posekati dal in prodati. Sploh pa tudi pri nas gozde hudo posekavajo, a za pogozdenje se le malo kaj stori. To utegne imeti za naše potomce še jako žalostnih nasledkov!

Iz Apač na Koroškem. (Nedopovedljiva žalost) tare nas koroške Slovence. Naši učitelji hočejo vse v nemce premesiti in prestrojiti. Sklenili so vso mladino ponemčiti. Čudno zares, močno čudno pa je, da pri nas nobeden zastopen mož pri tolikih nezgodah niti besedice ne zine. Nihče ne premišljuje, kolika škoda, da ne rečem krivica, se nam godi. Namesto da bi se kaj koristnega naučili, se nemščina v glave vbija, da potem, ko otrok 8 let v šolo hodi, ničesar ne zna druga, kakor nekaj pokvarjenih nemških besed brbljati. Otroka s tako nemščino in tako slabimi drugimi vednostmi ne morejo starši nikamor v službo dati. Ali po tem takem ne kaže bolje otroke doma pri-držati, da se delati vadijo in staršem pomagajo, ki jih včasih krvavo potrebujejo? Vendar svetovati tega staršem tudi ne morem, ker so hitro kaznovani, če otrok eno ali dve uri zamudi. Človek res ne vé, kaj bi storil. Pa menda res ne bo drugače, kakor da bodemo Korošci vsi morali nemci biti. Saj nimamo nobenega domačega slovenskega lista, podobnega „Novicam“ ali „Slov. Gospodarju“. To pogrešamo posebno sedaj ob volitvah. Premalo se poznamo tukajšnji Slovenci, ne moremo se porazumiti, nikder združiti in zjediniti in zato vsikdar propademo, kar je največja napaka za nas!

Anton Božič.

Iz Ptuja. (Volitve.) Približavajo se zopet volitve za državni zbor in s tem nastane za nas zadača: izbrati si take može, do katerih imamo popolno za-upanje, da bodo se poganjali za to, da se najpoprej po mogočnosti popravijo one hude nadloge, v ktere so nas spravili nesrečni preroki židovskega liberalstva. Trdno se nam dozdeva, da začinja zdaj tudi za uboge Slovence izhajati solnce veselejše bodočnosti. Kajti dozdašnjega, Slovanom sovražnega, bečkega gospodarenja so se že skoro povsod do grla nasitili. Skoro povsod so že prišli do prepričanja, da ono liberalno hujskanje proti krščan-skoj veri nič ne pomaga, ne državi ne narodom, ter da je za obstanek cesarstva neobhodno po-trebno vsem narodom ne samo pripoznati, marveč istinski oživotvoriti jednake pravice, lotiti in držati se onega pravca in pota, kojega so priporočevali slavjanski državni poslanci, med njimi tudi naša štajerska, slovenska, gg. Herman in Vošnjak. In zatorej ker se je sedajni minister notrajnih opravi-l grof Taafe osvedočil, da so zahtevanja slovan-skih poslancev opravičena in državi v ničem ne najmanje protivna, prav zatorej prepovedal je urad-nikom vtikati se v volitve. Tedaj se našim volil-nim možem ne bode trebalo bojati nikake zamere pri tej ali unej uradniji, če bodo glasovali za one izvrstnjake, katere je shod narodnjakov, dne 29. maja v Mariboru, za volitev priporočiti za

dobro spoznal in sicer : v volilnem okraju mariborsko-konjiško-slovenjo-gradskem-mahrenberškem za svojemu narodu vedno zvestega sina, visokorodnega gospoda barona H. Ladislava Goedel-a; v volilnem okraju ptujsko-ljutomersko-rogačkem : za, nam že od nekdaj pravičnega, mnogo skušenega gosp. Mihaela Hermana; v volilnem okraju celjsko-brežkem : za neustrašljivega, bistroumnega govornika gospoda dr. Jožefa Vošnjaka. Po tem takem tedaj takrat ne bode nas stalo posebnega truda, zmagati z nam priporočenimi zastopniki; zlasti pri nas v volilnem okraju Ljutomersko-ptujsko-rogačkem še bar dozda nikdo o tem ni mislil gospodu Hermanu naproti stopiti, in sicer ne samo zavolj tega, ker je grozdje prekiselo, ampak tudi za to, ker je tudi našim protivnikom prav dobro znano, da je naš g. poslanec tako imenitna delavna moč, da mu težko gde para najti. Ali itak ne bilo bi prav v nemar se spustiti in držati križoma rok. Kajti čem več glasov dobi izbrani poslanec, tem bolje se uvažavajo njegove besede. Ko se je meseca oktobra 1873. prvokrat yolilo za državni zbor, nijeden poslanec v celem Štajeru ni tako sijajno zmagal ko g. Herman. Od 354 glasov dobil je 282. Čvrsto se nadamo, da bode takrat še vse boljše teklo. Kdor je pazljivo čital g. Hermanove govore, ta se moral osvedočiti, koliko si je naš gosp. poslanec prizadeval, kmetiškemu stanu odlehčiti težka bremena; koja ga tiščije, in spraviti mu vse pravice, kakih tisti vredni so, kateri njiva in gorice v potu obdelavajo. Ali na žalost bilo je l. 1873 premalo takih izvoljenih, ki bi bili s gosp. Hermanom enakih misli. Liberalci imeli so večino in so sklepali vse kaj in kako se njim poljubilo. Največ haska od liberalnih postav imajo židovje in drugi oderuhi. Nadamo se, da zadobijo takrat večino oni poslanci, ki so z našimi enakih misli. Če se to posreči, potem bodo one težke rane, koje so nam liberaluhi zavdali, s časom celiti počele. Bog daj!

Iz Solčave. Pri nas je pozna vigred, ker prebivamo po visokih planinah. Jarino smo do 1. junija še le po večjem dosejali. Slabo vreme in sneg nas je dolgo zaviral. Cvetejo le črešnje, drugo je deloma prepoznji, deloma prezgodnji sneg uničil. Snega je še sedaj videti veliko in blizu naših njiv. Tudi nas pozdravljajo pogosti snegovi plazi iz visoke Ojstrice in Rinke in se vijejo čez skaline, da se okolica trese in buči, kakor da bi potres bil. Ljubega Boga prav milo prosimo, naj nam da toplih dni, poletnih in jesenskih, da nam bode prirastlo in dozorelo, česar nam treba!

K. V. kmet.

Iz Dramelj. Pozno, skoraj prepozno prosimo „Slov. Gosp.“ za objavljenje sledečih vrstic. Dne 28. aprila t. l. dobili smo Drameljčani novega župnika č. g. Janeza Einsiedlerja in smo jih v velikem številu, čeravno je hudo deževalo, pričakali. Č. g. provizor so se jim nasproti peljali do št. Jurijske železniške postaje. Na meji Drameljske fare so stali 4 maji z napisi, jednako na 4 drugih

mestih noter do farovža. Med zvonjenjem zvonov in grmenjem možnarjev so obhajali svoj vhod najprej v farno cerkev, kder so izpred velikega altarja farane prijazno nagovorili in zabvalili se za prelepi sprejem. V nedeljo 4. maja potem bila je slovesna inštalacija, katero so opravljali č. g. dekan Šmarijski, pridigo pa so prevzeli mnogoletni prijatelj novega župnika, preč. g. opat celjski. Po sv. opravi bil je velik obed v farovžu, kder se je veselo spominjalo v živahnih napitnicah duhovskih in svetnih prednikov pa tudi navzočih gostov in Drameljskih faranov. Hvala Bogu za vse, hvala vsem, ki so pripomagali.

Iz Dravinjske doline. (Svečanost.) Dne 5. junija t. l. zbrala se je nenavadna množica Makolskih farmanov, šolarjev in šolaric in 19 duhovnikov v cerkvi in v farovžu. Obhajala se je namreč tajna svečanost — Abrahamov god! Slavnoznani, prečastiti in veleučeni gospod Makolski župnik, Ant. Hajšek, doživeli so 50. leto svojega življenja. Minulega leta 25. leto svojega mešništva in letos 50. svoj imendan. Cerkvena svečanost obhajala se je slovesno. Velezaslužni g. nadučitelj prepeval je izvrstno s šolsko mladinoj mešne pesmi — vzlasti pa pesem — zloženo v to svečanost Abrahamovega goda. Zadržek te pesmi izvalil je preč. duhovščini in pričujočemu ljudstvu v cerkvi solze veselja. Kot krona te svečanosti bil je kratki nagovor zgovornega g. župnika A. H. na šolsko mladino! Iz Abrahamovega življenja priporočili so mladini: vero in pokorščino. Iz lastnega življenja povedali so pripomočke k dolgemu življenju: zmernost, miruljubnost, brezmadežno življenje po sv. kat. veri in naukah šolskih in cerkvenih sploh, pošteno in pravično življenje! Sledilo je potem v farovžu čestitanje od vseh stranij. Najbolj prirsčna čestitka bila je od šolske mladine, katero je prednašala pridna šolarica N. prav ginljivo. Pri skupnem obedu razveselila je pričajoče goste prvič: od znanega preč. g. Virka, cerkvenega in narodnega pesnika, v to svečanost zložena pesem, katero so sami glasoviti pesnik prednašali. Drugič: veliko živahnost in smeha narejal je med obedom s svojimi izvrstnimi ter šegavnimi napitnicami č. g. J. S., župnik v St. In slednjič pride čas odhoda. Vsak se je le s tem poslovil od preč. g. Makolskega župnika, kot 50letnega godovnjaka: naj Bog obrani v prihodnjič bolj zdravega in krepkega v čast sv. kat. Cerkvi, v močno podporo Slovincem; Bog Vam daj doživeti visoko starost in tudi 50letnico svojega dušnega pastirstva!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Volilno gibanje postaje čedalje živahnejše. Štajerski Slovenci smo bili prvi urejeni in smo postavili kandidate, o katerih nekdo v dunajski „Presse“ jamra: „v mariborskem okraju imajo liberalci samo nesrečo; nedavno je zopet bil eden in sicer jako na kmete upliven mož zarad

goljujše zaprt od celjske sodnije; v celjskem okraju je sicer nekaj nemcev (kde neki?) pa so preslabi; v ptujskem okraju je pa vse prizadevanje zoper g. Hermana zapstoj, on ima pri kmetih in duhovnikih preveč zaslombe. Tako dunajski list. Slovenski kandidat za mariborski okraj baron Goedel je res srečno odbran; ne samo ljubljanski nemčurji, posebno Kaltenegger, bili so osupnjeni, ampak celo naš mnogoletni nasprotnik znani Seidl se mu je umaknil, videvši da zoper njega ne opravi nič. V Celju je liberalni volilni odbor; predsednik mu je, na veliko začudenje naše, g. Pesarič, sodnijski svetovalec, rodom Slovenec in sedaj — odpadnik! Ta odbor gori za Turka dr. Forreggerja, in hoče dr. Neckermana ali koga drugega slovenskim kmetom namesto dr. Vošnjaka vriniti. Ne bo šlo! Dr. Vošnjak skliče kmalu volilne shode v Mozirju, na Vranskem in v Brežicah. Zoper dr. Forreggerja je se oglasil slovenski deželni poslanec gosp. Šnidršič v Brežicah. Mogoče je, da zmaga. Kajti Forregger ima le bolj Celje za se in tukaj tudi ne vseh volilcev, posebno uradnikov ne. Za mesta Maribor-Ptuj še se ni nihče odločil. V Gradcu in št. Pöltenu imeli so nemški Turki ali „fortšritlerji“ shod pa so se sprli posebno v Gradcu, kder so po svojem prejšnjem bogu dr. Kaisersfeldnu hudo udrihali. Iz Maribora bil je navzoč dr. Duhač, dr. Schmiederer, Seidl, Fetz, iz Ptuja dr. Breznigg, iz Celja Forregger, sploh malo ljudi. Koroški Slovenci so se naslonili na konservativne Nemce in proglasili kandidate v kmetijskih občinah. Za okraj Celovec-Velikovec je postavljen č. g. Andrej Einspieler, za Špital- sv. Mohor: g. dr. Josip plem. Aichenegg, c. k. notar, za Beljak-Borovlje: č. g. dekan Neste. Na Kranjskem, Primorskem in v Gorici še kandidatje niso določeni pa vidi se, da Slovenci povsod složno postopajo! Med Nemci posebno krepko ravnajo konservativci in to utegne število dosedanjih liberalnih poslancev znatno zmanjšati. Na sv. Telovo bo na Dunaji sijajna velika procesija, katere se bodo svitli cesar udeležili v svojej najlepšej cesarskeji krasoti, cesarica pa se ne bo udeležila. Dunajske liste muči neka umazana prayda v Lembergu na Gališkem. Izvedelo se je namreč, da so se ovi judovski listi dali podmitati ter so sleparsko banko hvalili in ljudi pomagali goljufati. „Neue freie Presse“ je enkrat prejela 1300 fl. drugi pa skup 11000 fl. Fejte bodi, liberalne ove preroke!

Vnanje države. Naš minister grof Andrassy nas je zavolj nagodbe s turškim sultanom spravil v hude zadrege. Mohamedanski Bošnjaki so iz nagodbe izvedeli, da niso naš cesar, ampak da je sultan pravi gospod tej deželi. Zato so prošnje poslali vsem velevladam evropskim, posebno pa še angleškeji kraljici, naj avstrijski vojaki zapustijo Bosno in Hercegovino in naj jo zasedejo italijanski. Še huje je to, da je tudi srbski minister Ristič porabil nesrečno nam nagodbo in s sultanom sklenil kupčijsko nagodbo gledé Bosnije.

To je preveč. In sliši se, da bo magjarski Andrassy moral iti. Naj gre! Mi smo kri in denarje žrtvovali za našega cesarja, pa ne za sultana! Grki stavijo uže drugi vojaški tabor ob turški meji. Napadnik na ruskega carja, Solovijev, bil je v Petrogradu obešen; o Bogu, o mešniku ni hotel ničesar čuti. Nemški cesar in cesarica sta 11. jun. obhajala zlato poroko pa blizu ne tako veselo, kakor naš svojo srebrno, ker je bolehav in bode bržčas skoro umrl. Belgijski liberalci so 67 proti 60 glasom katoliškim dognali novo šolsko postavo, ki je celo freimaurerska. Francoski freimaurerski ministri pa so prepovedali procesije na sv. Telovo! Gora Etna se je pomirila in ne bljuje več ognja. — V Afriki so se mohamedanski Kabili vzdignili zoper francoske gosposke v Algeriji. V severnej Ameriki v deželi Kansas bil je strahovit veter vrtinec, ki je ubil več kakor 100 ljudi in podrl mnogo gozdov, hiš, vasi in 3 mesta.

Za poduk in kratek čas.

Kdo je kriv našim državnim zmešnjavam, večjim dačam, grdemu oderuštju, rastočemu osiromašenju?

Varujte se lažnjivih prerokov ...
na njih sadju jih bodeite spoznali.
Mat. 7, 15. 16.

IV. V Poličanah je krčma blizu železniške postaje z napisom: „Hotel Bauman“. No, in v tej krčmi so se nedavno sešli nekateri gospodje, ki so se o volitvah pogovarjali. Visok, suholast deda, ki je bil v hiši, začel je naenkrat hudo upijati v 2 gosta rekoč: „sedaj si moramo liberalci v roke segniti, da poderemo farje (fej te bodi!), ki so nam kmetske ljudi v siromaštvo spravili. Farji so krivi vsem našim stiskam in nesrečam. Zato liberalci, bodimo složni in volimo liberalca v državni zbor!“ Moževa sta sicer kričala mirno poslušala pa rekla nista nič. Prav sta imela. S takimi bedaki se res ne da pametna beseda spregovoriti. In dalje moramo reči, da je ta človek ali ubog nevednež ali pa hudoben človek, ki nalašč resnico zataji in se tako sam posaja med lažnjive preroke. Kajti le preveč znano je, kako nas vse ravno liberalci celih 18 let uže tlačijo, narodnosti, posebno slovanske, zatirujejo, mešnike in sv. Cerkev zaničujejo in jene pravice krhajo zraven pa vse prebivalstvo z dačami in dokladami preoblagajo, število onih, ki hočejo na državne stroške živeti, čezmerno pomnožujejo in vrh tega postave dajejo, ki kmeta, obrtnike spravljajo na nič. Kdo je imel večino, torej odločilno besedo, v okrajnih zastopih, v deželnem in državnem zboru? Liberalci, kakoršen je n. pr. Seidl, Forregger itd. Kdo je upeljal nepotrebne in drage okrajne zastope? Liberalci! Kdo je odpravil oderuške postave? Liberalci! Kdo je dovolil ženitovanje nemaničev na škodo srenjam? Liberalci. Kdo je uvel razkoso vanje in trganje posestev? Liberalci. Kdo je držav-

ne stroške pomnožil? Liberalci! Kdo je državne dolgove pozvišal? Liberalci! Kdo je Turka ljubil bolj nego avstrijskih Slovanov brate na Turškem? Liberalci! Kdo je kmetom največ denarne in krvne dače naložil, najmenj pa poslancev odmeril? Liberalci! Kedaj so dače tako strogo iztirjevali, kakor v liberalni dobi? Kdo je kmetom pri volitvah obetal zlate gradove, jih pa le za nos vodil in naposled ničesar dobrega storil? Edini liberalci. Tako so liberalni poslanci sami obstali v državnem zboru: Liberalec in velik sovražnik mešnikov Schönerer je liberalcem očital v državnem zboru: „da se je na potrebe kmetov ljudi pri vseh novijih (liberalnih) postavah jako malo ozir jemalo“, in liberalec Posch, ki se je pa uže spreobruil, je djal: „kmeti so v liberalnej dobi prvi, kedar se gre za nalaganja dače in pobiranje vojakov, drugod pa povsod zadnji“. No, Poličanski prerok, kaj porečeš sedaj? Če hočeš pameten biti, moraš zanaprej lepo tiho djati in priznati resnico: vse ljudi pri nas, posebno pa kmete, so zadnja leta v nesrečo spravljali ne mešniki, ampak — liberalci in pri nas ob enem nemškutarji. Ti so imeli povsod večino. Ako bi na mesto liberalcev bili gospodarili mešniki, ali ker tega niti mešniki sami ne tirjajo, moramo reči: ako bi ljudi zvesti ostali krščanski resnici, pravici in ljubezni, celo drugače, boljše bilo bi sedaj pri nas, vsaj nesreče bi laglje prenašali.

Kako malo so liberalni poslanci, tedaj večina v državnem zboru, ozirali se na potrebe kmetov ljudi, to kaže razprava o državnem proračunu za l. 1879. V tem računu je razvidno, da dobi minister poljedelstva 10,518.000 fl. Ali od te velike svote je za državne rudnike in gozde zaračunjenih 7,754.000. Od ostalih denarjev pa vzame ministerstvo za-se 277.000 fl. tako, da pride za kmetijske zadeve samo 2,500.000 fl. Ta malenkost pa ni nič proti temu, da kmetje samo zemljiškega davka na leto vložijo po 30,000.000 fl. Tej velikanskej svoti nasproti je res smešno, da se je nekaj malega od liberalnih poslancev vrglo za premije bikom, kravam, teletom, žrebce, kobilam itd. Najbolj plačan je še pri tej reči minister poljedelstva sam, ki vleče na leto 20.000 fl. plače. Zato pritrdimo popolnem tistim konservativnim poslancem, ki so letos posebno odločno grajali zanemarjanje koristij kmetov ljudi. Poslanec Lienbacher n. pr. je rekel, „da se kmetom jako slabo godi in na polajšbo njihovih bremen premalo gleda. Kar kmeta posebno teži, je to, da mora vedno v žep segati, kedar si gre kam pravice iskat in varovat, dalje da se kmetom županom preveč nalaga, zlasti sitnih policijskih reči, koje bi sodnijam pripadale.“ Poslanec in Štajerec g. Posch je rekel: „l. 1872. smo tirjali, naj se napravi posojilnica za kmete z državnim denarjem 20 milijonov, tako, da bi kmetje ondi proti malim obrestim dobivali na posodo denarjev, s katerimi bi si naj svoja posestva zboljšavali; n. pr. kak staro vinograd z novim trsom nasaditi, močvirje drenažirati, plešaste gore

pogozditi zamogli itk. Toda liberalni gospodje so z ramami pomigali in rekli, da ni penez. Drugo leto potem pa so isti gospodje našli v davkarijskih blagajnicah 80 milijonov za podporo faliranim bankam, fabrikam, obrtnikom itd.“ Dalje poslanec tirolski plem. Zallinger je tožil, kako je liberalna večina poslancev 2krat pod klop vrgla nasvet, naj se tujemu vinu naloži colnina, ponarejevanje vina pri nas pa nadači, da ne bo pri ceni pravemu vinu škode delalo in sploh avstrijskemu vinu imena gubilo. Tudi nagodbe kupčijske s sosednjimi državami so nam tako neugodne, da naša živina, naše zrnje itd. vedno bolj zgublja na ceni. Kako hočemo živeti, kako dače plačevati, če pa veliko menje za pridelke dobimo, kakor prej, ko so dače bile še menjše? Veliko novih postav je kmetom na očitno škodo n. pr. nova in sitna žganjarijska postava. Včasih se tudi nalašč kmetu ne privoščijo dobrote, ki so jim v postavi zagotovljene. Tako je poslanec Dipauli vedel povedati, da finančni uradi na Tirolskem niso hotli izvesti § 2. postav žganjarijske od 27. jun. 1878, kder je vinogradarju dovoljeno toliko žganja si narediti brez daca, kolikor ga za dom potrebuje. Ako torej kdo misli, da bodo liberalci kedaj kmetu res pomagali, ta je ali nevednež ali hudobnež in torej zapeljiv in lažnjiv prerok, kojemu nihče več ne veruje, brž ko ga spozna. Ko smo še postavo tirjali zoper ode-ruhe, rekli so liberalni poslanci, da takih postav ni treba. Ko smo tirjali postavo zoper ponarejevalce narutnega vina, rekli so liberalci, taka postava bi zboljševanje vina ovirala. In res so davkeplačilec naložili, da moramo za vinorejsko šolo v Klosterneuburgu doplačevati na leto 64.000 fl. In o tej šoli je celo liberalen poslanec zajamral v državnem zboru: „ta šola nas ne uči, kako bi se naj vino pridelovalo, ampak kako bi nam vinogradov treba ne bilo“, t. j. kako se vino ponareja tako, da lahko narutno vino spodrine na škodo hudo obdačenim vinogradarjem pa tudi na škodo vinopivcem in prej slavnemu imenu avstrijskih vin. Tako so liberalci v državnem zboru zadnja leta skrbeli za kmeta!

Smešničar 24. Kmet sreča peka in kupi od njega žemljo. Ko jo zagleda, pravi nevoljen: oj ničvredni pek, zakaj prodavaš tako malo žemljo, pšenico pa po nizkej ceni plačuješ? Pek mu zavrne: ne bodite hudi, oče, žemlja je zato tako mala, ker smo vzeli premalo testa. Dalje vedite, da je pri nas taka navada, da žemlja velja 2 krajcarja in tudi vi nebi več dali, ko bi bila tudi tolika, kakor tu le na hrbtu moj koš. Z Bogom!

Matija Goričan.

Razne stvari.

(Svitli cesar) so srenji št. Martinskej pri Slov. Gradu darovali 80 fl. za nakup požarne gasilnice. (Slovenski volilni odbori) na Vranskem, v Mozirji in Brežicah skličejo volilne shode, h katerim

pride dozdani državni poslanec g. dr. Vošnjak, da poroča o svojem delovanju v državnem zboru. Volilni shod na Vranskem bo v nedeljo 15. junija ob 3. uri popoldne v čitalnici dvorani pri gosp. Šentaku, v Mozirji v ponedeljek 16. junija ob 3. popoldne v čitalnici in v Brežicah v nedeljo 22. junija ob 2. uri popold. v gostilnici g. Jurija Kolenca tik Save! Volilci pridite v obilnem številu!

(Kletne križe iztrgali) so tatje posestniku Alojziju Kristelnu pri sv. Jakobu v Slov. goricah in živeža, vina obleke odnesli v vrednosti 115 fl.

(Obsojeni) so Vincencij Golob v Oslušovcih na 4 leta v težko ječo, ker je ubil Filipa Plohelna, Urša Žitnik, Julijana Zelenjak in Gregor Prejač bili so nekrivi spoznani, dalje 56letni Franc Bračko iz Tepove na 10 let v težko ječo, ker je svojo ženo hotel zastrupiti.

(Borlskemu mostu) pod Ptujem je Drava poplavila skrajno leseno stolicu na levem pobrežju popolnem. Mosta branit prišel je pijonirski narednik z 10 pijonirji, ki so imeli seboj 2 pontona in 1 ladjico. Naenkrat treši jeden ponton ob stolicu, in se prevrže. Izmed vojakov sta utonila 1 korporal in 1 prostak ter zginila v vodi s pontonom vred.

(Častno srenječanstvo) podelila je Imlanska srenja v Podčetrtskej fari svojemu mnogozaslužnemu učitelju g. Juriju Böhleimu, ki je po blizu 50letnem blagem delovanju stopil v pokoj.

(V Studenicah) je 16letnega mlinarskega sina Blučakovega v Monšbergi pri nalaganju desek tako hudo sklalo, da je revež umrl.

(Velik plaz) se giblje blizu Rimskih toplic, kakih 25 hektar zemlje leze nazdol.

(V „Grazer-Zeitung“) štev. 122. od 29. maja t. l. je naznanjenih 87 posilnih dražeb kmetskih posestev. Nekateri modrijani pa še le nečejo ne vedeti pa ne videti pravih uzrokov, zakaj naš kmet ubožava!

(Lep volilen shod) bil je v Brežicah in za mestno skupino Celje postavljen g. Šnidersiž za kandidata, a g. Šnidersiž je se kandidaturi zopet odpovedal. Zeleti je, da jo vendar prevzame.

(Pogorela) je profesorju g. Miklošiču viničarija na Novačeku sv. Bolfanske fare v ljutomerskih goricah. Zgorele so tudi 3 krave in vsa perjad.

(Obesil) se je v Cmureku okrajni sodnik Kindberški.

(Ustrelil) se je posestnik Anton Binder v Kolbergu marib. okraja vsled nesrečnih gospodarstvenih razmer, 7 otročičev se joče na grobu obupnega očeta.

(Domoljube nujno prosimo) naj skrbijo, da bodo ljudje zvedeli, kedaj se bodo volili volilni moške in da jih res gredo volit. Sledeča novica iz Konjic bodi svarilo in spodbuda!

(Volitev volilnih mož v Konjicah) bila je 10. junija tako naglo, da nobeden volilec ni vedel za njo. Da je vse srečno izpalo, za to gre zahvala preč. g. predsedniku kat. pol. društva nadžupniku

dr. Ulčič, ki so iz 12 srenj hipoma pozvati dali volilce. Tako so bili izvoljeni: Kolarič Jurij, Klinec Jaka, Kračun Anton, Bolik Jožef in Bornekar Fr., pošteti, značajni moške, ki bodo z veseljem glasovali za g. barona Goedelna. Slava in hvala! Narodnjaki bodite oprezni povsod!

(Spremembe v Lav. škofiji.) Umril je preč. g. Franc Brunner, nadžupnik in dekan v Staremtrgu, zlatomešnik 74 let star. Pogreba se je udeležilo 35 mešnikov. Provizor ondi je č. g. Franc Zmazek. Fara je razpisana do 22. jul.

Tržna cena

preteklega tedna po hektolitrih.

Mesta	Pšenica		Rž		Ječmen		Oves		Tarsica		Proso		Ajda	
	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.
Maribor . . .	6	30	4	30	4	10	2	50	3	90	4	20	4	30
Ptuj	5	75	3	55	3	62	2	65	3	60	3	70	3	60
Varaždin . . .	5	60	4	—	3	50	2	30	3	90	3	10	4	50
Dunaj } 100 Klg.	9	67	6	95	8	30	5	95	5	25	6	85	—	—
Pešt } 100 Klg.	8	56	5	52	8	18	5	25	4	53	4	65	5	—

Loterijne številke:

V Gradcu 7. junija 1879: 65, 37, 11, 44, 38.

Na Dunaju 53, 9, 62, 37, 24.

Prihoduje srečkanje: 21. junija 1879.

Živinski sejmi

pri sv. Antonu v Sl. goricah

23. junija

in 13. septembra (sobota pred ruško nedeljo). Vabijo se kupci in prodajalci prav lepo. 1—2

Strelovode

najzanesljivše s prišpičenim rtom iz platine izdeluje podpisani

za zvonike, hiše, kozolce itd.

ter je sam razpeljava. Podpisani opozoruje pri tej priliki tudi, da ima poseben stroj, s katerim zamore vsak trenutek poskusiti, ali je napeljani strelovod še dober ali uže poškodovan in torej hitre poprave potreben. Popravo priskrbi takoj, dobro in po nizkeji ceni. Ako se tirja, pozlati strelovodov rt z zlatom v ognju.

Franc Kašperič

1—3 v Mariboru, Allerheiligen-Gasse.